

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2To/12/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3118011455
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 02. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Janík
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2019:3118011455.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu JUDr. Jozefa Janíka a sudcov JUDr. Dušana Krč-Šeberu a JUDr. Michala Antalú v trestnej veci proti obžalovanej W. X., nar. XX.XX.XXXX v N., trvale bytom mesto B. J., okres N., t. č. vo výkone väzby v Ústave na výkon väzby Ilava a proti obžalovanému T. P., nar. XX.XX.XXXX v X. X., trvale bytom X. X., Y. č. XX, okres X. X., t. č. vo výkone väzby v Ústave na výkon väzby Ilava, pre pokračovací obzvlášť závažný trestný čin zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 odsek 1 písm. c), písm. d), odsek 2 písm. a), písm. c) Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. j) Tr. zákona a iné, na verejnom zasadnutí konanom v Trenčíne dňa 28. februára 2019, o odvolaní obžalovanej W. X. a prokurátorky Krajskej prokuratúry v Trenčíne proti rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 06. decembra 2018 pod sp. zn. 3T/76/2018 takto

r o z h o d o l :

I. Podľa § 321 odsek 1 písm. d), písm. e), odsek 2 Tr. poriadku z r u š u j e s a napadnutý rozsudok vo vzťahu k obidvom obžalovaným vo všetkých výrokoch o trestoch odňatia slobody a spôsobe ich výkonu a u obžalovaného T. P. aj vo výroku o uloženom ochrannom opatrení.

Podľa § 322 odsek 3 Tr. poriadku s a obžalovaní

W. X., nar. XX.XX.XXXX v N., trvale bytom mesto B. J.,
okres N., t. č. vo výkone väzby v ústave na výkon väzby
Ilava,
a

T. P., nar. XX.XX.XXXX v X. X., trvale bytom X.
X., Y. č. XX, okres X. X., t. č. vo
výkone väzby v Ústave na výkon väzby Ilava

o d s u d z u j ú

Obžalovaná W. X.

Podľa § 172 odsek 2 Tr. zákona za použitia § 38 odsek 2, odsek 3 Tr. zákona s prihladnutím na § § 36 písm. l), písm. n) Tr. zákona v spojení s § 43 Tr. zákona na ďalší trest odňatia slobody vo výmere 10 (desať) rokov, so zaradením na jeho výkon podľa § 48 odsek 4 Tr. zákona do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Obžalovaný T. P.

Podľa § 172 odsek 1 Tr. zákona s prihliadnutím na § 36 písm. l) Tr. zákona, § 38 odsek 2, odsek 3 a odsek 8 Tr. zákona za použitia § 39 odsek 2 písm. d), odsek 4 Tr. zákona per analogiam na trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky n e p o d m i e n e č n e.

Podľa § 48 odsek 2 písm. a) Tr., zákona súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody z a r a d u j e do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 73 odsek 2 písm. d), odsek 4 Tr. zákona súd obžalovanému T. P. u k l a d á ochranné protitoxikomanické liečenie ústavnou formou.

II. Podľa § 319 Tr. poriadku s a odvolanie obžalovanej W. X. z a m i e t a, pretože nie je dôvodné.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Trenčín zo dňa 06. decembra 2018 pod sp. zn. 3T/76/2018 bola obžalovaná W. X. uznaná za vinnú na podklade podanej obžaloby prokurátorky Krajskej prokuratúry v Trenčíne zo dňa 12. októbra 2018 pod č. k. 1Kv 29/18/3300-46 zo spáchania pokračovacieho obzvlášť závažného trestného činu zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 odsek 1 písm. c), písm. d), odsek 2 písm. a), písm. c) Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. j) Tr. zákona a obžalovaný T. P. uznaný za vinného zo spáchania trestného činu zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 odsek 1 písm. c), písm. d) Tr. zákona na tom skutkovom základe, že

1.) po tom, ako obž. T. P. dňa 14.05.2018 požiadal obž. W. X., aby mu sprostredkovala kúpu psychotropnej látky - pervitínu za sumu 450 Eur, pricestoval na osobnom motorovom vozidle zn. Seat Toledo ŠPZ G do B. J. za obž. W. X., spoločne sa na uvedenom vozidle presunuli na presne nezistené miesto v U., kde obžalovaná od neznámej osoby kúpila neoprávnene psychotropnú látku pervitín za sumu 450 Eur, následne časť pervitínu na odpočívadle K. v okrese V. odovzdala obž. T. P. a zvyšok pervitínu si ponechala pre vlastnú potrebu, následne spolu cestovali autom do B. J., kde boli 14.05.2018 o 21.00 hod. zadržaní a kontrolovaní hliadkou polície a pri prehliadke osobného motorového vozidla zn. Seat Toledo ŠPZ G obž. W. X. dobrovoľne vydala policajtom plastové vrečko s uzatváracou lištou s rozmermi 10,4x6cm obsahujúce 4,55g zmesi metamfetamínu a dimetylsulfónu s primeranou koncentráciou účinnej látky 40% hmotnostných, ktoré množstvo zodpovedá najmenej 46 obvykle jednotlivým dávkam drogy a injekčnú zatavenú striekačku 3 ml s piestom modrej farby o hmotnosti 1,09g zmesi metamfetamínu a dimetylsulfónu s priemernou koncentráciou účinnej látky 35,3% hmotnostných, ktoré množstvo zodpovedá najmenej 10 obvykle jednotlivým dávkam drogy,

- obž. T. P. dňa 14.05.2018 pri prehliadke osobného motorového vozidla zn. Seat Toledo ŠPZ G dobrovoľne vydal policajtom:

- plastové vrečko s uzatváracou lištou s rozmermi 10,4x6cm obsahujúce 9,50g zmesi metamfetamínu a dimetylsulfónu s priemernou koncentráciou účinnej látky 47,2% hmotnostných, ktoré množstvo zodpovedá najmenej 112 obvykle jednotlivým dávkam drogy,

- 1 ks zatavenej injekčnej striekačky 3ml o hmotnosti 0,10g s obsahom metamfetamínu a dimetylsulfónu s priemernou koncentráciou účinnej látky 52,2% hmotnostných, ktoré množstvo zodpovedá najmenej 1 obvykle jednotlivým dávkam drogy,

- plastové vrečko s uzatváracou lištou s rozmermi 7,5x4cm obsahujúce 2,33g zmesi metamfetamínu a dimetylsulfónu s priemernou koncentráciou účinnej látky 36,0% hmotnostných, ktoré množstvo zodpovedá najmenej 21 obvykle jednotlivým dávkam drogy,

pričom metamfetamín je podľa zákona číslo 139/1998 Zb. zákonov o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch zaradený do II. skupiny psychotropných látok,

2.) obž. W. X. od presne nezistenej doby, minimálne od 09.01.2018 neoprávnene od nezistených osôb a na nezistených miestach do 14.05.2018 opakovane si zadovážovala psychotropnú látku metamfetamín (pervitín), ktoré prechovávala na rôznych miestach v B. J., presne neustálené množstvo použila pre vlastnú potrebu a presne nezistené množstvo predala alebo bezplatne poskytla viacerým, najmenej štyrom osobám na rôznych miestach v J. nad P. a v O.,

- a to L. Y. predala pervitín celkom 10 krát, T. P. predala pervitín dvakrát, T. Z. predala pervitín dvakrát a jedenkrát mu dala pervitín bezplatne, U. W. predala pervitín celkom 7 krát, všetkým za cenu 10Eur za jednu dávku, pričom obž. W. X. sa skutku dopustila napriek tomu, že bola rozsudkom Okresného súdu Trenčín sp. zn. 4T 110/2017 zo dňa 24.10.2017 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Trenčín sp. zn. 23To 130/2017 zo dňa 08.01.2018 odsúdená za zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 odsek 1 písmeno c), d) Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 2 roky s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu 4 roky s probačným dohľadom do 09.01.2022, pričom metamfetamín je podľa zákona číslo 139/1998 Zb. zákonov o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch zaradených do II. skupiny psychotropných látok.

Za to bola obžalovaná W. X. odsúdená podľa § 172 odsek 2 Tr. zákona za použitia § 38 odsek 2 Tr. zákona s prihliadnutím na § 36 písm. l) Tr. zákona, § 37 písm. m) Tr. zákona a za použitia § 39 odsek 2 písm. d), odsek 4 Tr. zákona per analogiam v spojení s § 43 Tr. zákona na ďalší trest odňatia slobody vo výmere 7 (sedem) rokov, so zaradením na jeho výkon podľa § 48 odsek 4 Tr. zákona do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, podľa § 60 odsek 1 písm. a) Tr. zákona aj na trest prepadnutia vecí, a to 1 ks sklenenej fajky o rozmere 100 mm a 1 ks sklenenej fajky o rozmere 140 mm a podľa § 78 odsek 1 Tr. zákona i s použitím § 78 odsek 1 Tr. zákona bol obžalovanej tiež uložený ochranný dohľad na 1 (jeden) rok. Obžalovaný T. P. bol odsúdený podľa § 172 odsek 1 Tr. zákona s prihliadnutím na § 36 písm. l), § 38 odsek 2, odsek 3 a odsek 8 Tr. zákona a za použitia § 39 odsek 2 písm. d), odsek 4 Tr. zákona per analogiam na trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva roky), ktorého výkon mu bol podľa § 49 odsek 1 písm. a) Tr. zákona a § 51 odsek 1, odsek 2 Tr. zákona podmiennečne odložený s určením skúšobnej doby na 4 (štyri) roky, za súčasného uloženia probačného dohľadu nad správaním obžalovaného v určenej skúšobnej dobe. Podľa § 51 odsek 3 písm. b) Tr. zákona bolo obžalovanému uložené aj primerané obmedzenie spočívajúce v zákaze požívania návykovej látky v určenej skúšobnej dobe. Podľa § 73 odsek 2 písm. d), odsek 4 Tr. zákona mu bolo uložené aj ochranné protitoxikomanické liečenie ambulantnou formou.

Proti tomuto rozsudku, ihneď po jeho vyhlásení podala odvolanie prokurátorka čo do výrokov o uložených trestoch oboch obžalovaným a počas plynutia zákonnej pätnásťdňovej lehoty na podanie opravného prostriedku podala odvolanie čo do výroku o uloženom treste aj obžalovaná W. X..

Prokurátorka v písomnom odôvodnení odvolania uviedla, že napadnutý rozsudok prvostupňového súdu v časti výroku o vine u oboch obžalovaných považuje za zákonný a dôvodný a nemá výhrady voči konaniu, ktoré jeho vydaniu predchádzalo. Nestotožňuje sa však s výrokmi o uložených trestoch u oboch obžalovaných v napadnutom rozsudku z dôvodu neodôvodneného použitia moderačného oprávnenia a neuloženia trestu odňatia slobody oboch obžalovaným tak, ako navrhovala právom záverečnej reči na hlavnom pojednávaní. V tomto smere ďalej poukázala na to, že obaja obžalovaní sa dopustili závažnej drogovej trestnej činnosti, na potlačovaní ktorej je celospoločenský záujem. Obžalovaná W. X. aj napriek tomu, že už bola za drogovú trestnú činnosť právoplatne odsúdená na podmienený trest odňatia slobody, počas plynutia určenej skúšobnej doby opätovne zabezpečovala a predávala pervitín ďalším osobám, čo u nej zvyšuje nebezpečnosť jej konania pre spoločnosť a práve uložením trestu odňatia slobody dlhšieho trvania v zmysle zákonnej sadzby by bola zabezpečená ochrana spoločnosti pred takýmto páchatelom v zmysle ustanovenia § 34 Tr. zákona. Vo veľmi krátkom čase po predchádzajúcom právoplatnom odsúdení obžalovaná W. X. začala páchať žalovanú trestnú činnosť distribúciou metamfetamínu mladým osobám, čo ešte viac zvyrazňuje negatívnu črtu jej osoby, ktorá nemá rešpekt pred zákonom a napriek šanci, ktorá jej bola predtým súdom daná uložením podmieneného trestu, opäť porušila Trestný zákon a dopustila sa opätovne závažného zločinu a dokonca toho istého charakteru ako predtým. Obžalovaný T. P. sa dopustil žalovanej trestnej činnosti v čase plynutia určenej skúšobnej doby podmieneného zastavenia trestného stíhania Okresnou prokuratúrou Banská Bystrica za trestný čin prečinu sprenevery podľa § 213 odsek 1, odsek 2 písm. a) Tr. zákona, ktorá mu plynula do 04.06.2018. Samotné vyhlásenie oboch obžalovaných o uznaní viny na hlavnom pojednávaní nemôže byť samo o sebe dôvodom k formálnemu a mechanickému znižovaniu trestu pod dolnú zákonnú hranicu trestnej sadzby. Súdom použité ustanovenie § 39 odsek 2 písm. d) Tr. zákona nebolo odôvodnené žiadnymi takými konkrétnymi skutočnosťami, ktoré by jeho použitie legitimovali ako zákonné a správne. Úlohou súdu je zrozumiteľne vysvetliť, prečo uloženie trestu obžalovanému v rámci zákonnej trestnej sadzby uvedenej v osobitnej časti Trestného zákona považuje za neprimerané. Z výkladu ustanovenia § 39 odsek 2 písm. d) Tr. zákona

vyplýva, že súd by mal pristúpiť k moderácii trestu len za existencie takých okolností či pomerov, ktoré sa u trestných činov a ich páchatelov bežne nevyskytujú a ktoré je možné vyhodnotiť v prospech páchatelov. Práve táto ich výnimočnosť objektívne spôsobuje, že trest ukladaný v rámci zákonnej trestnej sadzby by bol pre páchatel'a neprimerane prísny a na dosiahnutie účelu trestu by postačoval aj trest kratšieho trvania. V prípade obidvoch obžalovaných však neexistujú žiadne takéto mimoriadne okolnosti a ani z odôvodnenia napadnutého rozsudku tieto nevyplývajú a nie je teda zrejmé, prečo by mali obaja obžalovaní pociťovať uloženie trestu odňatia slobody - bez aplikácie moderačného oprávnenia - podstatne citeľnejšie. Práve znížením trestu odňatia slobody pod dolnú hranicu u oboch obžalovaných nie je naplnený individuálno-preventívny účinok trestnej sankcie a nie je tak zabezpečená ani ochrana spoločnosti pred páchaním trestnej činnosti (generálno-preventívny účinok). Uložené tresty oboj obžalovaným v napadnutom rozsudku súdu prvého stupňa ani nemôžu odradiť potencionálnych páchatel'ov obdobnej trestnej činnosti. U obžalovaného T. P. navyše súd v rozpore s odporúčaním znalca uložil iba ochranné ambulantné protitoxikomanické liečenie, hoci znalec považoval ústavnú formu za najvhodnejšiu s ohľadom na dlhodobú a ťažkú závislosť obžalovaného na pervitíne - craving (neodolateľné baženie po droge). Preto navrhla, aby Krajský súd v Trenčíne, ako odvolací súd podľa § 321 odsek 1 písm. d), písm. e) Tr. poriadku zrušil napadnutý rozsudok vo výrokoch o uložených trestoch u oboch obžalovaných a aby sám podľa § 322 odsek 3 Tr. poriadku rozhodol tak, že obžalovanej W. X. uloží nepodmienečný trest odňatia slobody v strede zákonnej trestnej sadzby, so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, ochranný dohľad na 1 (jeden) rok a trest prepadnutia veci - 1 ks sklenenej fajky o rozmere 140 mm a 1 ks sklenenej fajky o rozmere 100 mm a obžalovanému T. P. nepodmienečný trest odňatia slobody na dolnej hranici trestnej sadzby, so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia a ochranné protitoxikomanické liečenie ústavnou formou.

Obžalovaná W. X. prostredníctvom obhajcu písomne odôvodnila odvolanie tak, že súd prvého stupňa v rozpore s rozhodovacou praxou súdov jej nesprávne nepriznal aj poľahčujúcu okolnosť podľa písm. n) ustanovenia § 36 Tr. zákona, keďže urobila vyhlásenie o uznání viny podľa § 257 odsek 1 písm. b) Tr. poriadku a teda jej mal priznať celkovo dve poľahčujúce okolnosti. Súd prvého stupňa jej nesprávne, v rozpore so zásadou tzv. „dvojitého pričítania“, určil aj priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Tr. zákona za jej predchádzajúce odsúdenie, ktoré je však použité ako okolnosť - zákonný znak pre prísnejšiu právnu kvalifikáciu žalovaných skutkov. Obžalovaná pritom argumentovala aj konkrétnymi rozhodnutiami súdov (Krajský súd v Trenčíne sp. zn. 23To/94/2018, 2To/98/2017, Okresný súd Trenčín sp. zn. 4T 110/2017) a stanoviskom trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu SR (Tpj 55/2016 zo dňa 27.06.2017). Ďalej uviedla, že existenciou dvoch prevažujúcich poľahčujúcich okolností by došlo u nej k zníženiu hornej zákonnej trestnej sadzby o 1/3 tretinu. Poukázala ďalej na to, že pri výmere trestu je potrebné u nej dôslednejšie zohľadniť možnosti jej nápravy a to aj s poukazom na písomné vyhlásenie jej otca N. X. zo dňa 23.11.2018, v ktorom uviedol, že po jej prepustení z výkonu trestu odňatia slobody jej poskytne ako svojej dcére bezplatné ubytovanie v mieste jeho bydliska a poskytne jej akúkoľvek pomoc a podporu, vrátane materiálnej a sociálnej podpory v záujme vedenia jej riadneho života. Podľa jej názoru aj toto vyhlásenie jej otca prispieva k naplneniu účelu trestu. Preto navrhla, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa vo výroku o uloženom treste vo vzťahu k jej osobe podľa § 321 odsek 1 písm. b), písm. d) Tr. poriadku a v súlade s § 322 odsek 3 Tr. poriadku aby jej sám uložil trest odňatia slobody v najnižšej možnej výmere pri aplikácii mimoriadneho zníženia trestu s prihliadnutím na limit najnižšieho možného trestu podľa § 39 odsek 3 písm. c) Tr. zákona a s prihliadnutím na existenciu poľahčujúcich okolností podľa § 36 písm. l), písm. n) Tr. zákona.

V písomnom vyjadrení k dôvodom odvolania prokurátorky obžalovaná W. X. prostredníctvom obhajcu uviedla, že sa s tvrdeniami prokurátorky pokiaľ ide o jej osobu v písomných dôvodoch odvolania nestotožňuje a poukázala na existenciu iba poľahčujúcich okolností podľa § 36 písm. l), písm. n) Tr. zákona, ktoré jej mali byť súdom priznané, bez identifikácie priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. m) Tr. zákona, čo odôvodňovala zhodne tak, ako v dôvodoch odvolania.

Prokurátorka krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu navrhla, aby odvolací krajský súd rozhodol v zmysle jej návrhu uvedeného v písomnom odôvodnení podaného odvolania a aby odvolanie obžalovanej W. X. ako nedôvodné podľa § 319 Tr. poriadku zamietol.

Obhajca obžalovanej W. X. na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu navrhol, aby odvolací krajský súd rozhodol v zmysle nimi uvádzaných skutočností a ich návrhu v dôvodoch odvolania, ako i písomného vyjadrenia k odvolaniu prokurátorky, ktoré navrhol podľa § 319 Tr. poriadku ako nedôvodné zamietnuť.

Obhajkyňa obžalovaného T. P. na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu poukázala na vecne správny a zákonný rozsudok súdu prvého stupňa v celom rozsahu, vrátane výroku o uloženom podmienenom treste odňatia slobody, ktorý bol obžalovanému uložený a ktorým bolo zohľadnené jeho priznanie a oľutovanie a navrhla odvolanie prokurátorky ako nedôvodné podľa § 319 Tr. poriadku zamietnuť.

Obaja obžalovaní zhodne uviedli, že sa v celom rozsahu stotožňujú s obsahom konečného návrhu ich obhajcov.

Obžalovaný a jeho obhajca, prítomní na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu zhodne navrhli odvolanie prokurátora ako nedôvodné podľa § 319 Tr. poriadku zamietnuť.

Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd, nezistiac dôvody pre zamietnutie odvolania prokurátora a obžalovanej W. X. podľa § 316 odsek 1 Tr. poriadku a ani dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 odsek 3 Tr. poriadku, na verejnom zasadnutí dňa 28. februára 2018 na podklade oboch podaných odvolaní, ktoré mu spolu so spisom boli predložené 30. januára 2019, preskúmal podľa § 317 odsek 1 Tr. poriadku zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na podklade podaných odvolaní prokurátora a obžalovanej W. X., ktorými napadli iba výrok o uloženom treste odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu v napadnutom rozsudku prvostupňového okresného súdu (na podklade odvolania prokurátorky aj vo vzťahu k obžalovanému T. P. v jeho neprospech), krajský súd, neopomenutím svojej zákonnej povinnosti podľa § 317 odsek 1 posledná veta Tr. poriadku síce nezistil dôvody na prípadne podanie dovolania podľa § 371 odsek 1 Tr. poriadku, avšak na druhej strane dospel k záveru, že podané odvolanie prokurátora je dôvodné, pretože prvostupňový súd pochybil, keď obom obžalovaným uložil neprimerane mierne tresty odňatia slobody a obžalovanému T. P. aj nesprávnym spôsobom ochranné opatrenie. Na druhej strane dospel k záveru, že odvolanie obžalovanej W. X. je nedôvodné.

Krajský súd predovšetkým uvádza, že pokiaľ ide zistenie skutkového stavu veci všetkých žalovaných skutkov, prvostupňový súd v prípade žalovaných skutkov pod bodom 1) až 2) právoplatným uznesením na hlavnom pojednávaní prijal vyhlásenia obžalovaných o uznaní ich viny podľa § 257 odsek 1 písm. b) Tr. poriadku, ktoré boli vo vzťahu k obžalovanej W. X. okresným súdom právne posúdené v prípade žalovaných skutkov pod bodom 1) a 2) ako pokračovací obzvlášť závažný trestný čin zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 odsek 1 písm. c), písm. d), odsek 2 písm. a), písm. c) Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. j) Tr. zákona a vo vzťahu k obžalovanému T. P. ako trestný čin zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 odsek 1 písm. c), písm. d) Tr. zákona, odvolací súd v dôsledku takéhoto procesného stavu preto ani nemohol preskúmať v odvolacom konaní napadnutý rozsudok prvostupňového súdu v tejto časti, t. j. pokiaľ ide o vinu, ako aj právne posúdenie týchto žalovaných skutkov.

Podľa § 2 odsek 10 Tr. poriadku súd je povinný postupovať tak, aby zistil skutkový stav veci v rozsahu nevyhnutnom pre svoje rozhodnutie. S rovnakou starostlivosťou je povinný objasňovať skutočnosti, ktoré svedčia proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech. Podľa § 2 odsek 12 Tr. poriadku súd hodnotí všetky zabezpečené dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne.

Okresný súd sa týmito ustanoveniami, ktoré sa vzťahujú aj na rozhodovanie o súvisiacich výrokoch s vinou (výrok o trestnoprávných sankciách), aj so zreteľom na zachovanie kontradiktórneho spôsobu vykonania dokazovania i v konaní pred súdom, na hlavnom pojednávaní, pri ukladaní trestu odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu dôsledne neriadil, keď obžalovanej W. X. vymeral trest odňatia slobody 7 (sedem) rokov, pretože takto vymeraný trest odňatia slobody nezodpovedá všetkým zákonným kritériám a zásadám, ktorými sa má riadiť súd pri ukladaní trestu (§ 34 Tr. zákona) v posudzovanom prípade. Prvostupňový súd, v rozpore s platnou zásadou zákazu tzv. dvojitého pričítania tej istej okolnosti, obžalovanej určil pritažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Tr. zákona, pretože jej predchádzajúce

odsúdenie je okolnosťou, ktorá je zákonným znakom právneho posúdenia ňou spáchaných žalovaných skutkov ako obzvlášť závažného pokračovacieho zločinu na odseku 2 písm. a) §-u 172 Tr. zákona. Na druhej strane tým, že použil u obžalovanej moderačné oprávnenie v podobe mimoriadneho zníženia trestu podľa § 39 odsek 2 písm. d), odsek 4 Tr. zákona per analogiam, správne nepriznal obžalovanej poľahčujúcu okolnosť aj podľa § 36 písm. n) Tr. zákona. Prvostupňový súd síce aj podľa názoru odvolacieho súdu správne vymeral obžalovanému T. P. trest odňatia slobody 2 (dva) roky, s použitím moderačného oprávnenia v podobe mimoriadneho zníženia trestu pod dolnú hranicu zákonnej trestnej sadzby tri roky o 1/3 tretinu, t. j. o jeden rok, ale pochybil, keď rozhodol o jeho podmiennečnom odložení výkonu, hoci aj s uložením probačného dohľadu nad správaním obžalovaného spolu s uložením jedného primeraného obmedzenia. Nesprávne tiež prvostupňový súd postupoval, keď obžalovanému síce uložil potrebné ochranné opatrenie, a to ochranné protitoxikomanické liečenie, ale nebol dôsledný, keď pokiaľ ide o toto ochranné opatrenie, určil iba ambulatnú formu tohto liečenia. Naproti tomu odvolací súd pre úplnosť dodáva, že súd prvého stupňa nepochybil pri zaradení obžalovanej W. X. na výkon trestu odňatia slobody. Napokon prvostupňový súd nedostatočne vyhodnotil všetky existujúce okolnosti, relevantné pre ukladanie trestu odňatia slobody obom obžalovaným, v súlade s platnými zásadami pri jeho ukladaní uvedené v ustanovení § 34 Tr. zákona. Podľa názoru odvolacieho súdu prvostupňový súd dostatočne nevyhodnotil okolnosti, ktorými prokurátor správne argumentoval v písomných dôvodoch svojho odvolania a ktoré odôvodňujú skutočne uloženie prísnejšieho trestu odňatia slobody obom obžalovaným, než aké tresty odňatia slobody im boli napadnutým rozsudkom prvostupňového súdu uložené. Je možné prisvedčiť odvolacím námietkam prokurátorky, že u obžalovanej W. X. ani predchádzajúce odsúdenie (aj s výkonom väzby po určitý čas) nemalo na ňu pozitívny dopad a už veľmi krátko po právoplatnom podmiennečnom odsúdení za zhodnú trestnú činnosť v určenej skúšobnej dobe opätovne, v širšom rozsahu distribuovala omamné látky iným osobám, čo nesvedčí o tom, že aj napriek jej vyhláseniu o uznaní viny, jej má byť uložený trest odňatia slobody pod dolnú hranicu zákonnej trestnej sadzby, t. j. pod hranicu 10 rokov. Taktiež je možné prisvedčiť odvolacím námietkam prokurátorky v tom, že na obžalovaného T. P. je nutné pôsobiť iba bezprostredným výkonom trestu odňatia slobody, a to aj s prihliadnutím na množstvo dávok drog, ktoré boli u neho zaistené, čo poukazuje na to, že tieto neboli zrejme určené iba pre jeho osobnú potrebu a tiež s prihliadnutím na to, že hoci mu bola daná šanca vyhnúť sa trestnému stíhaniu a hroziacemu trestnoprávnemu postihu za svoju predchádzajúcu trestnú činnosť podmiennečným zastavením trestného stíhania, ignorujúc určenú skúšobnú dobu, spáchal predmetnú žalovanú trestnú drogovú činnosť a pritom i sám je na požívaní omamných látok dlhodobo závislý. Práve táto posledná uvedená okolnosť u tohto obžalovaného, aj so zreteľom na jednoznačné odporúčanie príbratého znalca z odboru zdravotníctva a farmácie, odvetvia psychiatrie, relevantne odôvodňuje obžalovanému uložiť iba ochranné protitoxikomanické liečenie ústavnou formou.

Je preto na mieste obžalovanej W. X. uložiť prísnejší trest odňatia slobody v rámci základnej trestnej sadzby podľa § 172 odsek 2 Tr. zákona (10 až 15 rokov), a to po zákonnej úprave vzhľadom na existenciu poľahčujúcich a priťažujúcich okolností a u obžalovaného T. P. taktiež prísnejší trest odňatia slobody, t. j. trest odňatia slobody spojený bezprostredne s jeho výkonom, avšak u tohto obžalovaného pod dolnú hranicu zákonnej trestnej sadzby (3 až 10 rokov), následne upravenej, vzhľadom na existenciu poľahčujúcich či priťažujúcich okolností, s použitím mimoriadneho zníženia trestu podľa § 39 odsek 2 písm. d), odsek 4 Tr. zákona per analogiam, pretože iba u tohto obžalovaného odvolací súd dospel k záveru, že vzhľadom na svoju doterajšiu bezúhonnosť, skutkové okolnosti ním spáchanej trestnej činnosti v posudzovanom prípade, odôvodňuje použitie uvedeného moderačného oprávnenia.

Krajský súd ako odvolací súd, na podklade vyššie uvedeného potom napadnutý rozsudok podľa 321 odsek 1 písm. d), písm. e), odsek 2 Tr. poriadku zrušil v napadnutej časti vo výrokoch o uloženom treste odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu vo vzťahu k obom obžalovaným, a vo vzťahu k obžalovanému T. P. rozhodol aj o zrušení uloženého ochranného ambulatného protitoxikomanického liečenia a sám podľa § 322 odsek 3 Tr. poriadku vo výroku I. tohto rozsudku rozhodol o uložení trestu odňatia slobody obom obžalovaným a spôsobe jeho výkonu tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku. Obžalovanej W. X. odvolací súd priznal nielen poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Tr. zákona, keď obžalovanej ešte možno veriť, že jej ľútosť po spáchaní jej trestnej činnosti bola úprimná, ale aj poľahčujúcu okolnosť podľa písm. n) Tr. zákona, keďže obžalovaná urobila vyhlásenie o uznaní viny podľa § 257 odsek 1 písm. b) Tr. poriadku a odvolací súd v jej prípade mimoriadne neznižoval trest odňatia slobody pod dolnú zákonnú hranicu. Obžalovanému T. P. priznal poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Tr. zákona a poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. n) Tr. zákona priznať

možné nebolo, keďže u tohto obžalovaného odvolací súd použil mimoriadne zníženie trestu. U oboch obžalovaných tak vzhľadom na prevažujúce poľahčujúce okolnosti došlo k zníženiu horných hraníc trestných sadzieb o 1/3. Pokiaľ ide o zaradenie obžalovaných na výkon trestu odňatia slobody, odvolací súd obžalovanú s použitím moderačného oprávnenia podľa § 48 odsek 4 Tr. zákona mimoriadne zaradil do miernejšieho ústavu na výkon trestu než maximálneho, kam by inak vzhľadom na odsúdenie pre obzvlášť závažný zločin patrila, pretože odvolací súd ešte vidí nádej na pozitívny posun v náprave obžalovanej. Obžalovaný T. P. bol zaradený podľa § 48 odsek 2 písm. a) Tr. zákona do najmiernejšieho ústavu na výkon trestu, t. j. do minimálneho stupňa stráženia, vzhľadom k tomu, že nebol doposiaľ ešte ani súdne trestaný a iné, prísnejšie zaradenie podľa § 48 odsek 4 Tr. zákona odvolací súd nepovažoval za nevyhnutné. Naopak, za nevyhnutné odvolací súd považoval obžalovanému T. P. uložiť ochranné profitoxikomanické liečenie ústavnou formou, v zmysle už vyššie uvedených skutočností.

Iba takto uložené tresty môžu naplniť svoj účel a byť konformnými s ustanovením § 34 Tr. zákona nielen pre naplnenie individuálno-preventívneho účinku vrátane morálneho odsúdenia obžalovaných spoločnosťou, ale i pre dosiahnutie generálnej prevencie.

Vzhľadom na vyššie uvedené výrokom II. v tomto rozsudku odvolací súd odvolanie obžalovanej W. X. ako nedôvodné podľa § 319 Tr. poriadku zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.